

డేగతో బరిలోకి దిగాడు. పుంజులు రెండూ మంచి కండ పుష్టితో ఉన్నాయి. వాటి కాలి గోళ్ళూ, ముక్కూ బలంగా మొనదేలున్నాయి. చూడడానికి చచ్చినవారు వాటి బలా బలాలు అంచనావేసి వేలలో పందేలు కాసారు.

సూరిబాబు, పడమటయ్య పుంజుల తలలను వాటి ముక్కుతో పొడిపించి, వాటిలో క్రోధాన్ని రగిలించారు. వాటిని దువ్వి బరిలో వదిలి పక్కకు తప్పుకొన్నారు. సేతువ, డేగ ఏడురెడురుగా నిల్చుని కాళ్ళొంచి, మెడ మీద ఈకలు రిక్కించి కాసేపు కోపంగా చూసుకు న్నాయి. ఒక్కసారిగా గాల్లోకిగిరి తన్నుకున్నాయి. ముక్కులతో పొడుచుకున్నాయి. సేతువ ఎగురుతున్న పుక్కు డేగ ఒడుపుగా తప్పించుకుంటున్నది. జనం వాటి పోరును అసక్తిగా తిలకిస్తున్నారు. పడమటయ్య అయితే ఊపిరి బిగబట్టి చూస్తున్నాడు.

‘బగవంతుడా... పుంజులకేటవ్వకుండా నా డేగ గెల్చీ లాగ సూడు!’ అంటూ ప్రార్థిస్తున్నాడు పడమటయ్య.

డేగ కళ్ళు చురుక్కడలుతున్నాయి. ప్రత్యర్థి కదలికలను కనిపెడుతూ ఒక్కసారిగా గాల్లోకి లేచి సేతువను కుడికాలుతో తన్నింది. సేతువ మెడకు కత్తి తగిలి అది నేలకూలింది. మరి లేవలేదు.

డేగ గెలవడంతో పడమటయ్యను అక్కడున్నవారంతా పొగడ్డలతో ముచ్చెత్తారు. దాంతో అతనికి ప్రపంచాన్ని జయించినంత ఆనందమేసింది. ఉడ్డెగంతో బరిలోకి దూకి డేగను ప్రేమగా చేతుల్లోకి తీసుకుని ముద్దుపెట్టాడు. గోళ్ళరక్తులు తప్ప కత్తి గాయాలు లేనందుకు సంతోషించాడు. చచ్చి పడున్న సేతువను చూడగానే అతని మనసు చివుక్కుమంది.

‘సూసిరమ్మంటే కాల్సాచ్చేసిన అనుమంతులోరి లాగ ఓడించమంటే ఏకంగా సంపేసినవు! అదేమన్న నీ సెత్రువా? నీ జాతి తన అసలు సెత్రువును కాసుకోనేక పోతున్నది గాబట్టే.. అనాదిగ కోడిపందేలు ఇలాగ సాగుతున్నాయి’ అన్నాడు డేగతో.

పందిం డబ్బులను పడమటయ్య చేతిలో పెట్టి..

‘ఏటో అనుకున్నను, గట్టి ముసలోడివే! గెలిసెయ్య నీకి వొయస్సండంగాడు, ఓపిగ్గ సెమితే ఓరినైన ఇజియం వరిత్తదని నిరూపించినవు! నిన్ను సులకన సేసి మాట్లాడినాను. సెమించు!’ అంటూ తలొంచాడు సూరిబాబు.

పడమటయ్య పోయిన తనడబ్బు మళ్ళా తిరిగొచ్చినందుకు సంతోషపడిపోయాడు.

తన పంతం నెగ్గినందుకు మురిసిపోయాడు.

‘నీ తప్పు తెలిసికొని తలొంచావు. అది నాలు!’

అన్నాడు సూరిబాబుతో.

‘కోడిపందేలు మడుసులలో పగలూ, కచ్చలూ పుట్టి త్రయి! అందువోలే పల్నాడిద్దం, బొబ్బిలిద్దం జెరిగాయంబ. ఇల్లు ఒల్లు గుల్లనేసే ఇట్టాంటి పందేలు నానిం కెప్పుడు ఆడనుగాక ఆడను’ అంటూ ఒట్టుపెట్టాడు. అంతలోనే..

‘పోలీసోలోత్తున్నరు... పారిపొండి... పారిపొండి’ అంటూ ఎవరో అందిచారు. అంతే, జనం చెట్టుకొకరుగా పుట్టకొకరుగా పరుగులు తీశారు.

పడమటయ్యకు పందిం గెల్చానన్న ఆనందం ఆవిరై పోయింది. భయం నిలువెల్లా ఆపహించింది. పోలీసోళ్ళకు దొరికితే స్వేషన్ను తీసుకుపోయి, కొద్దుకు కట్టెస్తూ రన్న భయంతో అడ్డదారిలో డేగను పట్టుకుని కొంత దూరం పరుగు తీశాడుగానీ, వయసు సహకరించక ఆగి పోయాడు. దారి పక్కనే పశువులపాక ఉంటే అందులోకి దూరాడు. పక్కనే ఉన్న కుక్కమంచం వాల్చి, దాని మీద డేగనుంచి తువ్వాలతో పూర్తిగా కప్పేశాడు. కీడెంచి జేబులోని డబ్బును ముంజూరులో దోపాడు. మంచ మీద ఓ వారగా పడుకున్నాడు.

హెడ్ కానిస్టేబుల్, ఓ కుర్ర కానిస్టేబుల్ ను వెంటబెట్టుకుని వేగంగా బైక్ మీదొచ్చి బరి దగ్గరాపాడు. బరిలో రాలిన ఈకలూ, చిందిన నెత్తురూ తప్ప అక్కడెవ్వరూ కనిపించలేదు. ఇద్దరూ తమ డేగకళ్ళతో ఆ చుట్టుపక్కలంతా గాలించారు గానీ లాభం లేకపోయింది.

‘మనమొస్తున్నట్టు ఏనా కొడుకో ఉప్పందించేశాడు. వచ్చినందుకు కనీసం పెట్రోల్ చార్జీలకన్నా గిట్టుబాటు కాలేదు’ అనహనంగా అన్నాడు హెడ్ కానిస్టేబుల్.

వేరే దారి కనిపిస్తే అటెళ్ళే గిట్టుబాటు అవుతుందేమోనని బైక్ ను అటు పోనిచ్చాడు.

బిక్కుబిక్కుమని పాకలోవున్న పడమటయ్యకు బైక్ శబ్దం వినగానే ఒక్కతా ముచ్చెపుటలు పోశాయి. ఊపిరి బిగబెట్టి పడుకున్నాడు. బైక్ పాకను దాటి ముందుకు పోయింది. దాంతో హాయిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు. అంతలోనే బైక్ మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగొచ్చి సడన్ బ్రేక్ తో పాకముందాగింది.

ఆ శబ్దానికి పడమటయ్య హడలిపోయాడు. గుర్రక పెట్టి నిద్రపోతున్నట్టు నటిస్తూ గట్టిగా కళ్ళ మూసుకున్నాడు. హెడ్ కానిస్టేబుల్, కుర్ర కానిస్టేబుల్ తో కలిసి పాకలోకి దూరాడు. పడమటయ్యను లాఠీతో తట్టి లేపాడు. బద్దకం నటిస్తూ లేచాడు పడమటయ్య.

‘ఏటి బాబు... ఇలా వొచ్చరు?’ అని అడిగాడు ఏమీ తెలీనట్టు.

‘తాతా.. కోడిపందేలు ఆడేవారు ఎటెల్లారో’

చూశావా?’ అడిగాడు హెడ్ కానిస్టేబుల్. ‘సూన్నేరు బాబు... పాలం వస్తేసి నిర్దోననా... మత్తుగ నిద్రట్టేసింది’ చెప్పాడు పడమటయ్య.

హెడ్ కానిస్టేబుల్ కు పడమటయ్య మీద ఏ మాత్రం అనుమానం రాలేదు. ఇద్దరూ నిరాశగా పాకలోంచి బయటకొచ్చారు. పడమటయ్య మరోసారి ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు. అంతలో అంతవరకూ కిక్కురుమనని డేగ ‘కొక్కారోకో’ అని కూసింది. పడమటయ్య గుండె గుభేలుమంది. ‘ఎంత వస్తేసినవే డేగ... పోలీసు డేగలకు నన్నప్పగించేసినవు గదే’ అంటూ గొణిగాడు.

హెడ్ కానిస్టేబుల్ తిరిగి పాకలోకి పరుగునొచ్చి, తువ్వాలు కింద కదులుతున్న డేగను పట్టుకుని చంకలో ఇరికించుకున్నాడు.

‘అమ్మ ముసలినాయాల... ఎంత నాటకమాడా వురా?’ అన్నాడు కళ్లరజేసి.

పడమటయ్య జేబులను, అక్కడి పరిసరాలను కుర్ర కానిస్టేబుల్ చేత వెతికించాడుగానీ ఏమీ దొరకలేదు.

‘కోడిపుంజుంటే డబ్బులు కూడా ఉంటాయి. ఎక్కడ దాచావో తియ్యరా... లేకపోతే మక్కలిరగట్టిగలను’ అంటూ లాఠి ఎత్తాడు హెడ్ కానిస్టేబుల్.

దాంతో బెదిరిపోయిన పడమటయ్య, హెడ్ కానిస్టేబుల్ కాళ్ళమీద పడిపోయాడు.

‘పుంజు ఓడిపోనది బాబూ! డొబ్బులు పోనయి’ అని అబద్ధం చెప్పాడు.

‘ఈతూరికి సెమించి ఒదిలేయండి’ అంటూ బతిమిలాడాడు. హెడ్ కానిస్టేబుల్ ఎత్తిన లాఠి దించి..

‘పండగపూట హింసించుకుని వదిలేస్తున్నాను. ఇంకెప్పుడూ కోడిపందేలాడకు!’ అన్నాడు. డేగనుచూసి పళ్ళు చప్పురిస్తూ..

‘వచ్చినందుకు కోడిపుంజు గిట్టుబాటుయ్యింది. పండక్కొచ్చిన అల్లుళ్ళకు ఎంపక్కా పుంజు మాంసంతో భోజనమెట్టొచ్చు’ అంటూ డేగను పట్టుకుని హుషారుగా పాకలోంచి బయటకొచ్చాడు. డేగను పట్టుకుపోతుంటే విలవిల్లాడిపోయాడు పడమటయ్య.

‘డేగనిడిసి నానుండగలనా?’ అనుకుని కళ్ళనీళ్లు పెల్లుకున్నాడు. తనను గెలిపించిన డేగ, ఓడిందని అబద్ధం చెప్పినందుకు తనను తను అసహ్యించుకున్నాడు. బైక్ స్టార్ట్ చేసిన శబ్దం వినగానే ఒక నిశ్చయానికొచ్చి, ముంజూరులో దాచిన డబ్బును గాబరాగా తీసి, ఒక్కదుటను బయటకొచ్చాడు.

‘నాను అబద్ధం సెప్పినను బాబు. నా డేగ ఓడిపోనేదు.. గెల్చినాది! పోగొట్టుకున్న నా పరువును, డొబ్బును గెల్చినాది! నన్ను ఎటకారం సేసికోట్టి తలొంచుకునేల గెల్చినాది! ఆ డబ్బేబాబు ఇది. పన్నెండేలు! తీస్కోని గొరిపోతిని కొని తమరి అల్లుల్లకు ఏట మాసంతో బోజనం ఎట్టుండి. నా డేగను నాకొగ్గియండి బాబు.. మీకు పున్నెముంటది’ అంటూ బోరున ఏడ్చాడు.

హెడ్ కానిస్టేబుల్ తన పంట పండిందని ఉప్పొంగి పోయాడు. మారోమాట లేకుండా డేగను పడమటయ్య చేతిలో పెట్టి, డబ్బును జేబులో కుక్కుకున్నాడు. ఆ వెంటనే బైక్ ను ముందుకు ఉరికించాడు.

పడమటయ్యకు డబ్బు పోయిందన్న బాధ కాస్త కూడా లేదు! తన డేగ తనకు దక్కినందుకు సంతోషం గుంది! గడ్డతో పొరాడి రక్షించిన కోడిపిల్లను రెక్కలమాటున దాచిన తల్లికోడిలా డేగను ప్రేమగా అక్కున చేర్చుకున్నాడు.

‘అందరి కండ్రా నా డేగమీదే అడిపోనయి. బేగ ఇంటికెల్లి దిస్టి తీసియాలి’ అనుకుంటూ ఇంటివైపు నడక మొదలుపెట్టాడు. ■

బోడేడ బలరామస్వామి

పందిం కోళ్ళను ప్రాణానికి ప్రాణంగా, కన్నబిడ్డల కన్నా మక్కువగా చూసుకుంటారు కొందరు యజమానులు. అలాంటి ఓ యజమాని కథ.. ‘డేగ’! కన్న ప్రేమే కాదు.. పెంచిన మమకారం కూడా ఎంతో గొప్పదని నిరూపించింది కథ! కథా రచయిత బోడేడ బలరామస్వామిది అనకాపల్లి జిల్లా కళింకోట గ్రామం. ఫైవేట్ పాఠశాలలో తెలుగు ఉపాధ్యాయుడిగా పనిచేస్తున్నారు. వీరిది వ్యవసాయ కుటుంబం. ఇప్పటివరకూ ముప్పైకే వైగా కథలు, కొన్ని కవితలు రాశారు. ‘ఆకువచ్చని చంద్రుడు’ నవల.. చతురలో ప్రచురితమైంది. ‘సముద్రం’ కథకు.. 2017లో స్వాతి మాసపత్రిక నుంచి ‘అనిల్ అవార్డు’ అందుకున్నారు. అనకాపల్లి గౌరీ గ్రంథాలయం నిర్వహించిన కథల పోటీలో ‘ఆడపిల్ల’ కథకు ద్వితీయ బహుమతి దక్కగా.. డా. సి. నారాయణరెడ్డి గారి చేతుల మీదగా అవార్డు అందుకున్నారు. ‘కళింగ పౌరుషం’ చారిత్రక కథకు జాగృతి వార పత్రిక నుంచి ప్రోత్సాహక బహుమతి దక్కింది. నమస్తే తెలంగాణ - ముల్లనూరు సాహితీ పీఠం నిర్వహించిన కథల పోటీ - 2021లో ‘కీడు గుడెన’ కథకు, హాస్యానందం పత్రిక నిర్వహించిన కథల పోటీలో ‘పట్టుచీర’ కథకు ప్రత్యేక బహుమతులను అందుకున్నారు. వీరి ‘సముద్రం’ కథ హిందీలోకి, ‘ఒక ప్రయాణం’ కథ కన్నడంలోకి అనువాదమయ్యాయి.

